

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 131.

Tiende Session.

37te Møde.

Onsdagen den 24de Novbr. Kl. 1.

(Fortsat)

Thune (fortsat): Jeg troer det er en langt bedre Maade, naar man holder sig alene til Indtægten og ved Schemata og nøiagtige Fastfættelser af Bilkaarene faaer disse udfyldte af de Paagjældende, saaledes at de kunne komme i Betragtning ved Statteansættelsen. Ere først disse Bilkaar fastsatte efter de Normer, som bør tages i Betragtning, da er det kun den rene og blotte Indtægt, man har at ramme. I mange Tilfælde er denne Indtægt meget let at ramme, f. Ex. ved fast gagerede Embedsmænd, i andre Tilfælde er det vanskeligt at ramme den; men jeg mener, at den præsumerede Indtægt, hvorefter Skatten ansættes, i saa Tilfælde bør være udfyldt i Statteansættelsen, saaledes at Enhver kan see, at han er ansat til den og den Indtægt. Nu svarer man, at der vil komme mange Anker, men jeg siger jo flere Anker des bedre, da det er rigtigt, at man engang faaer det Grundlag endeligt og rigtigt ordnet, hvorefter Indtægten skal bestemmes. Naar man nu vil sige: Ja, men det vil være forbundet med overordentlig store Vanskeligheder at faae dette Forhold rigtigt ordnet, maa jeg bemærke, at efter min Formening har enhver Borger i en constitutionel Stat den Rettighed, at naar han erklærer paa sin borgerlige Ere, at hans Indtægt f. Ex. i de 3 sidst forløbne Aar har udgjort det og det, at en saadan Erklæring da tages tilfølgende, og han ansættes til Stat der-

efter. Jeg skal gjerne indrømme, at der derved kan være forbundet Ulemper og flce Misligheder, men jeg troer dog, at det Gode, som derved opnaaes, idet man faaer en simpel og klar Stattegenstand, er overveienende. Det er en af de Grunde, hvorfor jeg særdeles ønsker, at Næringskatten afløses, men jeg troer ikke, at en nøiagtig Fastfættelse af den Maade, hvorpaa man kan forsikre sig, hvilke Indtægter de Individider have, som skulle beskattes, at Fastfættelsen af de forskjellige Bilkaar, der i saa Henseende maae komme i Betragtning — en Forholdsregel, som om muligt burde gennemføres over hele Landet paa eengang — lader sig tilveiebringe i en saa kort Tid, som af Fleertallet er foreslaaet, og det er en Hovedgrund, hvorfor jeg har sluttet mig til Mindretallet og foreslaaet Lovens Varighed til 1861. Jeg kan derimod paa ingen Maade gaae ind paa, hvad den ærede Ordfører udtalte, at sætte en Canon, en vis bestemt Sum paa Næringer; thi efter min Mening skal Næringen ikke beskattes som Næring, ligesaa lidt som Formue skal beskattes som Formue; det er kun den Indtægt, man drager af Næringen eller Formuen, der skal beskattes. Naar jeg derfor ikke vil, at Næringen i og for sig skal beskattes, og jeg derhos betænker, at en fuldstændig Forandring i Forholdet først kan indtræde om en længere Tid, saa er det Aarsagen til, at jeg har sluttet mig til Mindretallets Forslag, hvorefter Halvdelen af Skatten falder paa de Næringsdrivende og den anden Halvdeel paa Formue og Leilighed. — Naar en af de foregaaende Talere (Scherfig) har bemærket, at naar Statteportionerne sættes lige, var det ligegyldigt, under hvilket Navn man beskattedes, enten det kaldtes Næringskatt, eller Hjelpekatt,